

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плъвенски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обявление. На първа страница на дума по 10 ст. Пери за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плъвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бъдатъ платени. Обявленията на г. Приставителъ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

К. Поповъ, бившъ студентъ по правото, приема да дава частни уроци по Френски езикъ, Аритметика и Геометрия на ученици и ученици отъ класоветъ, а на отдѣленията по всички прѣдмети.
Адресъ: I кв. № 169 при свешеникъ Бърдаровъ.

ТОДОРЪ ТАБАКОВЪ

адвокатъ съ дългогодишна практика и

ХРИСТО ЧАКАЛОВЪ

лисансие на правото

бивши подирѣдсѣдателъ на Вратчанский Окр. Сждъ, бившии прокуроръ на Силистренский Окр. Сждъ и пр.

СЕ СДРУЖИХА

Като адвокати и приематъ да завеждатъ и защищаватъ търговски, граждански и углавни дѣла прѣдъ съдебнитѣ власти въ Плъвенъ и другитѣ градове на Княжеството.

Съдружието разполага и съ особено изпълнително бюро и персоналъ за бърза и акоратна работа.

Писалището се намира въ Плъвенъ, улица „Александровска“.

Адресъ: Табаковъ, Чакаловъ и С-ие, Плъвенъ. 3—184—3

гр. Плъвенъ, 15 Ноемврий 1898 год.

Всѣкой единъ, който е слѣдилъ, колко годъ редовно, нашата преса, както официозна, така и опозиционна, не би дошелъ до нѣкое друго заключение, освѣнъ съ една тѣжина на душата си, да пожелае, едно вразумяване, едно стрѣсване и едно отбиване отъ пътя, който опозицията държи спрѣмо държавния Глава, правителството, законодателния корпусъ; едно стрѣсване, едно по субективно съмозъзнание на положението и ролята която опозицията заема, като факторъ прѣдставляющъ една частъ отъ народа.

Не трѣбва ли тя да прѣстане да разврацава, хули, насѣква? Кое е ней свѣтинята? Гдѣ се губи възпитателната ѝ роль? Какво иска да съглежда народа въ лицето на княза, династията и правителството?

И това е ли е принципа на нейната борба, да омаловажи, обезличи атрибутитѣ на ръководнитѣ на държавната ни машина.

Княза не милѣлъ за народа, не живѣлъ мѣжду него; правителството разсищничествувало, унижавало прѣстижа на страната, водѣло я къмъ пропасть; прѣставителството било сборщина, натрапено, не прѣдставлявало волята на народа.

Така ли?

Трѣбаше да продължава тираническиятъ режимъ на търновския патриотъ, трѣбаше да дойде на власть радославовото торбопесъчие, педантността и смахността на демократа, или най-послѣ, смахнатия Владикинъ, за да млжнатъ тия искусствени вулкани, да ругаждъ и оплюватъ народа си, себѣ си.

Какво искатъ тѣ? И на що учждъ народа?

Правителството не било добро, нѣмало довѣрието на народа, да се свали?

Добрѣ, да се свали, за да дойдатъ тѣ. Нали това е тѣхното стрѣмление, тѣхната борба, крайната цѣль на тѣхний патриотизмъ, безсрамници и жадни за власть политически шарлатани и мракобѣсци.

Но щото щждъ и да пишждъ, въ каквито и

лоши красски да обрисуватъ правителството, нѣка знаждъ, че това правителство, излѣзло отъ срѣдата на народната партия, имѣюще, во главѣ г-на Стоилова, довѣрието на княза и народа, нѣма да трѣшне прѣдъ тѣхнитѣ шантажи, защото не лжжитѣ, не изопхчаняята сж му спечелили довѣрието на княза и народа, а цѣль редѣ дѣла; дѣла извършени за благо на страната, дѣла почивающии на народнитѣ интереси, дѣла, които обрвзватъ цѣла прѣграда отъ народна прѣданность, у която се разбиватъ гнуснитѣ имъ домогваня.

И дѣйствително, не настоящето ли правителство ни подобри съ освободителката ни, не то ли чрѣвъ мждрата си политика спечели толкова много за Македония, не то ли въздържа броженieto да се вмѣсимъ въ Гръко-Турската распра, не то ли останови най-правилнитѣ ни отношения съ вжшнитѣ държави, ввѣде редѣ и законность въ страната, не то ли . . . и много още дѣла, на каквито опозицията не може посочи, да е извършено поне едно въ врѣмеката на министерствованията на нейнитѣ водители.

И трѣбва ли да прѣдпочете народа прѣдъ сегашново положение, миналото, трѣбва ли да се поддаде.

Не!

Народа вече разбра, кои сж неговитѣ защитници и на кои трѣбва да дава гласа и довѣрието си.

По вече е излишно.

Характеристика.

Ще бждемъ кратки, за да не отегчимъ читателя.

Прѣдопрѣждаваме го, че ще се позанимаемъ съ оная клика партизани въ градътъ ни, която се именува *Стамболисти*.

Прѣди всичко, нѣма нѣщо по гламаво и безмѣсленно отъ това, да се нарѣчешъ Стамболистъ. Стамболовъ прѣвъ живота и царуването си заявяваше съ едно неподобно безсрамие, че цѣлия български народъ билъ съ него; ще каже, той е ималъ повече отъ три милиона привърженици. И при всичко това ни единъ отъ тѣхъ не е билъ Стамболистъ, защото ни единъ отъ тѣхъ не е билъ сжщо като него тиранинъ, не е ималъ сжщо двѣтѣ сѣрдѣ въ държавната касса, не е сжщо развратничалъ, вилѣлъ и най-послѣ глупувалъ, както той. Не завиждаме на нашата клика, ако, като си присвоява тия качества и прѣписва тия дѣяния, като ней присжщии, се киче съ това име. Кое друго ѝ дава право да се нарѣче съ него име?

Стамболовъ прѣвъ царуването си, като държавенъ мждъ и политиканъ не бѣше носителъ на никакъвъ идеалъ: — писана программа, въ която би могло да се съзрѣ поне частица отъ тоя идеалъ, той никога не ни е давалъ; органа му „Свобода“ всичко можеше да пише и каже, нѣ нищо свѣстно, ясно и изречно не можеше да заяви; дѣлата му бѣхъ така нечисти, че да търсишъ по тѣхъ идеалъ или понѣ партизанска идея, ще каже да идешъ да се ровишъ изъ тинята. Слѣдъ паданieto си, той най смѣло плю на онова, което поддържаше вчера. Ще каже личността и идеята бѣхъ съединени въ него. Съ смъртъта му фиктивната му идея исчезна тѣй, както исчезна и материята, отъ която бѣше създадена, а прѣвтрженицитѣ му останжжъ съ отворени уста подиръ исчезающия димъ, съ смждни понятия за едно кално величие и съ тжга въ душата за една исхвржкнжда патка. Горкитѣ! спомѣнѣтъ само за тая патка ги докарва до бѣсъ въ вѣрата въ едно никога несществуващо изражение на чистия

человѣчески духъ, на което тѣ се наричатъ привърженици, кръщающии се съ името на изгнилата материя. Слѣдъ това много смѣло е да се нарѣчешъ Стамболистъ. Тая тѣхна, почти нахална смѣлость се изразява въ онова дебелоглавие, което турчина нарича *иматъ*. Нашитѣ тукъ Стамболисти го и не криждъ, а даже и съ извѣстна доза самохвалство го заявяватъ, като смѣтатъ, че това е характеръ, благородна човѣшка чърта . . .

Нѣма да спомѣнемъ, те тия хора не се срамуватъ да се наричатъ поддържатели на единъ бесподобенъ по своята жестокость режимъ, на единъ всичко развяждающъ развратъ; да вѣличаятъ безпринципнето и проповѣдватъ угодния тѣмъ държавенъ анархизмъ и най-послѣ да се възбждъ и заканватъ арнаутски на чистото и идеалното, което бжджщето носи съ себѣ си.

Така сжщо не отказваме, че между тѣхъ има утописти, наивни хора, които искрено гонждъ единъ неокръгленъ и прозраченъ идеалъ. Уви! тѣ сж така малко.

А нашитѣ тукъ Стамболисти? — За да не хабимъ напрасно врѣмето и заемаме много мѣсто, ще нахвърлимъ въ едри чърти портретитѣ само на ония, които сж се поставили на чело, съ „Видителъ“ на колъ вмѣсто знаме, — все така бѣдни по мозъкъ, безъ единъ опредѣленъ принципъ и безсрамни въ борбата си.

Първия. Това е единъ лоненъ мѣхъ, най на върха най празденъ, славолубивъ и капризенъ, като възбждъ песъ. Въ механата ще го познаете най добрѣ: сѣднжлъ въ срѣдата на единъ кръгъ отъ подобни на себѣ си, тоя господинъ се напхва да кове по чужди адресъ сараказми, кални като неговата душа, безсѣдържателни като неговата глава; ухиленъ, съ свити очи и хлѣтнали въ листата имъ ябълки, глѣзливъ въ нахалната си самонадѣанность — прѣкрасна картина за корицитѣ на „Корѣначъ“. Да не се забравя, топенъ нѣколко пжти въ разни партизански клопове. Донъ-Жуанъ, само че вмѣсто рицарски баретъ, обвива главата си въ бѣла кърпа, както когато ограденъ въ своето семѣно щастие ступанинъ е въ момента да открие разбойника. Да нахвърляме ли още? — Не, портрета и безъ това въ своитѣ цвѣтове е доста яръкъ и гнуснавъ; ще щадимъ читателя.

Втория. „Лалландски носъ, манавска муцуна, хотентотски очи — смѣсъ отъ грозотитѣ на всичкитѣ чловѣчески сортове“, той е на своето врѣме и вмѣсто единъ Францъ Мооръ, само че трѣбва да му се прибави по голѣма доза неокротима злоба. Притиндирующъ всичко да знае, а въ сжщность глупавъ единъ чиракъ. Нравственний му образъ — както у събрата му. Съ двѣ думи образъ на ехидность и калнота.

Третия. Какво да се каже за него? Лакомъ за пари, лакомъ за голѣмство, лакомъ въ своето праздио ницеславие, тоя човѣкъ е не подражаемъ въ тайнитѣ си ниски замисли. По нѣкога отвратително смѣшенъ. Ще го видите слѣдъ всѣко написано отъ него антрефиле да задирва жъртвата си съ насила исковани намѣки, вѣрвающъ да говори генеалности, съ старанието обаче да се узнае отъ слушателитѣ автора на литературния му образцовъ трудъ. Дрѣбно славолубие, дрѣбно колкото душата, въ която се тац. Гений сте въ базаргянджа си, господине, не се съмнявайте!

Четвъртия. Не бива да му се отказва малко мозъчецъ, обаче не бива да му се прости онова патешко надувание, което е присжщно на една капризна свищовска кокона. Най-относително взето, той е въ тоя букетъ буреня, който може да се търпи.

Прибавете сега къмъ тия читира: една от-

резана градска глава, двама търговци които гонят *цигаришъ*, за да ги стигнат без да пробират сърдествата и няколко хлапачи, настани при по единъ отъ четирмата и вий ще имате — много шумъ отъ нищо. Искренно, обаче, признато, тѣ иматъ напълно право да претициратъ внимание, защото проявяватъ енергия която всичкитѣ манговци отъ при Буковлжкѣ не биха могли да проявятъ, нѣ на по главния въпросъ: при всичко това трѣбва ли да имъ се признае прѣвото на ръководители общественото мнѣние въ градътъ и окръга? —

Бога ми голѣма чест! — Една бездарностъ, създадена отъ паргазанинъ отъ времето, двѣ забъркани глави, едната злобна до неизмѣрностъ, другата алчна до неясичане и единъ кокетъ — какво могатъ да знайтъ, да сторитъ, да създадатъ и да ръководитъ, та да имъ се признае притенцията на тая голѣта чест? Въ критическитѣ моменти, когато трѣбваше да проявятъ своята сила, ако такава иматъ, и да покажатъ своето множество, тия хора се задоволиха в согове съ своитѣ конои да демонстриратъ прѣдъ биринитѣ шисета въ градската градина, като се извинявахъ, че съ шашката и щика не могло да се бори и като не отричашъ, че съ шашки и щикове тѣ бѣхъ нѣкога силни — нѣкога? ахъ, това „нѣкога“! да-ли не ще се вържъ пакъ, че да видите нашитѣ бабайти! — Силата на една партия състои въ проникването въ по широки кръгове на идеитѣ и принципитѣ ѝ, които, безъ друго трѣбва да бѣдатъ ясни и опрѣдѣлени, отговаряющи на мировъзрението на ония, на които тѣ се поднасятъ и приети отъ тия по свободна воля, а не натикани въ тѣхъ чрѣвъ гнета и тиранията. Добрѣ, Тогава, като не забравяме прѣдшествоващия режимъ и не си затваряме очитѣ прѣдъ истината, можемъ ли да допустиме по нѣ сѣнка отъ онова, което дѣйствително може да се нарѣче партия? Огледайте се, господа, около си и вижте гдѣ сж вашитѣ нѣкогашни ратници и войници; капитулирали още на първото сблъскване, потънали въ разни други фракции, гдѣто простиратъ ръка за парче хлѣбъ (охъ, че партизани!), а вий, остангли на пѣсѣка, надувате се отъ всички сили и прѣтицирате да сте образецъ въ партизанскитѣ борби. Голи притенции, крѣскане, шумъ — ето всичко, каквото можете. Тогава, зарадъ тия цигански шашарми какво заслужватъ? — Право, повече отъ едно заплювание би било расточителностъ.

ХРОНИКА

На 8-й Ноемврий т. г., по случай полагаието Св. Антимисъ, на новостроената въ VIII кварталъ на града ни, църква Св. „Тройца“, Прѣдседателя на Църковното Настоятелство е отпразвилъ до Негово Високо Прѣосвѣщенство, Вратчанский Митрополитъ, слѣдующата телеграмма:

София

Негово Високо Прѣосвѣщенство Вратчанский Митрополитъ — Константинъ.

ПОДЛИСТНИКЪ

ЧЕСТИТЬ ПРАЗДНИКЪ

РАЗСКАЗЪ

отъ

Д. Маминъ — Сибирякъ.

(Продължение отъ брой 44)

— Какво да говоржъ? — добави съ сълзи дойката, като се затуляше съ прѣстилка си. — Мелания излиза отъ къщи, азъ сама оставахъ въ кухнята, значи азъ съмъ откраднала ютията. На кого друго би посочила? А азъ не съмъ съгласна. . . . менъ лицето ми е чисто и азъ несъмъ нѣкоя си изоставена, за да крадъ чуждитѣ ютии.

Това е добръ казано: да крадешъ чуждитѣ ютии, сжщо тѣ можешъ да крадешъ и своитѣ.

— Послушайте, Катя, — заговори Владимиръ Василичъ, като се стараше да бѣде спокоенъ, — нали васъ никой въ нищоне ви подозира?

— А кой тогава е открадналъ ютията? Азъ не съмъ съгласна

— Послушайте, нали азъ не казвамъ нищо за ютията; е изгубила се и дявола съ нея. Азъ ще купя нова.

— Не, да ме извините! — се вастъпи бонната съ азартъ. — Азъ не съмъ съгласна По тоя начинъ цѣлата къща ще измъкнатъ и распилежтъ, а азъ трѣбва да надзиравамъ. Благодаржъ

Днесъ 8-й Ноемврий, по случай полагаието Св. Антимисъ, на новостроената въ града ни църква Св. „Тройца“, бидохъ затворени старитѣ двѣ църкви и Духовенството отслужи литургия и молебенъ въ новата църква, при стечението на многобройни християни. По тоя случай, и прѣдъ видъ инициативата, която Ваше прѣосвѣщенство, сте вземали за застрояването на този храмъ, натоваренъ съмъ, както отъ населението на града Пмѣвнъ; така и отъ църковното настоятелство, да поднеса прѣдъ стѣпнитѣ Ви, тѣхнитѣ поздравления, благодарности и благопожелания.

(подп.) Прѣдс. на Църков. Настоят.: Данаиловъ.

— Приятно ни е да съобщимъ на читателитѣ си, че *Н. И. Величество всероссийски императоръ* е благоволилъ да награди г-да министри: Теодорова съ ордена Св. Анна I степенъ и Вазова съ Св. Станислава I степенъ съ ленти. Както декорациитѣ сжщо и грамотитѣ сж били прѣдани на награденитѣ г-да министри. Тѣзи награди сж послѣдвали вслѣдствие тѣжкогодишното посѣщение на Н. Ц. Височество Господаря императорския домъ.

— Въ конференцията, която ще се събере въ Римъ за да рѣши какви мѣрки трѣбва да се взематъ противъ анархиститѣ, нашето правителство ще бѣде прѣдставявано отъ г-на Сърмаджиевъ-български дипломатически агентъ въ Виена. Г-нъ Сърмаджиевъ прѣди нѣколко дена е билъ въ София, отъ гдѣто е зель инструкции за повѣдението, което ще трѣбва да държи въ конференцията. Нашето правителство сжщо е било поканено отъ руското императорско правителство да испрати свой делегатъ за конференцията, която ще се събере въ Петербургъ, по въпроса, подигнатъ отъ Н. И. Величество русския царъ, за всеобщото обезоружаване.

— Въ София е почналъ да се издава единъ новъ вѣстникъ на български и френски язици, подъ название „Балкански Куриеръ“. Главния редакторъ на новия ни събрать, е известния на българската читающа публика, журналистъ г-нъ Оскаръ Искендеръ. „Балкански Куриеръ“ непринадлѣжи на никоя партия. Ако „Балкански Куриеръ“ за въ бѣдѣше се придържа въ програмата си, изложена въ първий брой, то ний смѣло можемъ да го прѣпоръчаме на нашата читающа публика. Желамъ пълнъ успѣхъ и много абонати на новий си събрать.

— Нѣкои отъ вѣстницитѣ съобщаватъ, че посѣщението, което трѣбва да повърне ромъския кралъ на нашето правителство, щѣло било да стане идущата пролѣтъ въ Евксиноградъ.

— Бившия щалмайсторъ на двореца, ротмистръ Параковичъ, който бѣше даденъ подъ сждъ за злоупотребление на една доста кредитична сума е билъ отсжденъ отъ Софийский воененъ сждъ на 5 год. тѣжакъ тъмниченъ затворъ и на 9 години лишене отъ граждански и политически права. Защитникъ на обвиняемия е билъ Д-ръ Стоянъ Даневъ.

— Четемъ въ Софийскитѣ вѣстници, че

— Та, нали, ютията е моя, слѣдователно азъ мога да правжъ съ нея каквото искамъ, — заговори Владимиръ Василичъ, като повишаваше тона си. — Да, каквото искамъ, това и правжъ . . . Въ водата ще е хвърлжъ, ще ъ строша хмъ, т. е. азъ искамъ да кажа ще ъ хвърля на дявола. Отъ никого азъ не искамъ тая ютия, а вие се само залавяте у мене.

— А ако васъ постоянно би именували като крадецъ — писна Мелания съ гласъ, като даваше плачливо изражение на лицето си. — Като кучки ме раздърпахъ нѣма животъ Само думи крадла.

Въ сжщностъ какво трѣбваше да се прави? — Владимиръ Василичъ погледна съ потиснената злоба на мъчителитѣ си, но се сдържа и продума съ извѣстна изразителностъ:

— Добрѣ; азъ самъ откраднахъ ютията . . . доволни ли сте сега? Разбирате ли, взехъ и откраднахъ собствената си ютия

Това признание не произвѣде никакъвъ ефектъ, и всичкитѣ жени заговорихъ извѣднѣжъ; като жестикулирахъ ужастно. Хладнокървиего неочакванно напуста Владимира Василича, той почна да вика съ тѣнакъ гласъ и да маха съ ръцѣ. —

— Дяволъ да би я взелъ вашата проклѣта ютия! Да! дяволъ Това, най послѣ, дяволъ го знае, що е! Нали азъ не искамъ ютията отъ васъ, дяволъ да ви вземе Най послѣ най послѣ, азъ

Софийското градско общинско управление е взело похвалното рѣшение, да наименова три Софийски улици съ имената на: графъ Игнатова, Евлогия Георгиева и В. Гладстона. Това рѣшение заслужава пълна похвала. Не било би злѣ и нѣкои други отъ нашитѣ градове да направятъ сжщото. На тѣзи троица дѣятелители одъртели по нашето възраждане и освобождение, българский народъ дължи много нѣщо.

— Българский воененъ параходъ „Надѣжда“ е миналъ Дарданелитѣ и тия дни се очаква да пристигне въ Варна. Команданта на парахода е лейтенанта Пишонъ, французски морякъ, а екипажа на парахода се състои отъ 77 души български войници.

— Нашитѣ приятели г-да: Доковъ, Кузовъ и Хр. Данаиловъ на 9-й тоге заминахъ за София. Първитѣ двама сж командировани отъ Окр. съвѣтъ за да уравниятъ нѣкой работи съ Българ. Народна Банка, а г-нъ Данаиловъ е командированъ отъ Общ. съвѣтъ по работи касающи се за градскитѣ ни училища.

— Въ бройтъ си отъ 15 Октомврий руский вѣстникъ „Новое время“ съобщава, че Н. Величество Черногорский князь въ началото на идущий мѣсець Декемврий щель билъ да дойде въ София за да върне посѣщението на Н. Ц. Височество Господаря. Ний отъ сега още поздравяваме съ „добрѣ дошелъ“ вожда на храбрива Черногорския Народъ.

— Въ издаваемия се въ Прага (Часко) вѣстникъ „Пражски Куриеръ“ по пжтуването по свѣтитѣ мѣста на Императорската Кралска двойка срѣщаме слѣдующата новина отъ Еросалимъ-Когато пристигнало шествието въ св. градъ, Императора, който ездель на конь слѣзалъ отъ него за да помогне на Императрицата да слѣзе отъ колата. Тѣкмо въ туй време се испрѣчва прѣдъ Негово Величество едно поло-голо арабче за да иска милостина. Императора разядосанъ отъ тоя *источенъ либерализамъ* напибалъ добръ съ камшика си, дърското поло-голо просяче Куриера казва въ заключението, че просяка напълно заслужилъ наградата, дадена отъ *Негово Величество*.

— Гръцкия принцъ Георги, вторий синъ на Н. В. Гръцкия Кралъ, който бѣше прѣдставенъ отъ Русското Правителство за кандидатъ за генералъ губернаторъ на островъ Критъ, билъ вече назначенъ отъ четиретѣхъ сили за такъвъ. Австрия и Германия нѣмали били нищо противъ това назначение, а Руссия, Франция, Италия и Англия щѣли били да отпустнатъ, на новто въ острова правителство единъ авансъ отъ 4 милиона лева за посрѣщане на първитѣ нужди, по организацията на новъ редъ. Този авансъ щѣлъ билъ да се исплати отъ заема, който, по-послѣ, новото правителство щѣло било да склучи. Всички тия нови работи, Турция мълчишкомъ удобрява.

— Дуелиста Банковски заедно съ баща си Недко Бановъ, се намиратъ вече въ Окр. затворъ, тѣй като присждата е влѣзла въ законна

всички ви ще испѣдъ! Чувате ли? Всичкитѣ, ще остана самъ съ дѣтето Махвайте се всички!

Сега бѣше най тържественния моментъ, особено когато Владимиръ Василичъ съ искривено отъ яростъ лице затропа страшно съ крака, готвачката Мелания и дойката Катя на гледъ оставахъ доста доволни отъ господарския гнѣвъ и моментално исчезнахъ. На сцената остана само бонната. Тя затули съ ръка лицето си и плачеше безъ думи. Владимиръ Василичъ крачеше изъ стаята, като разиренъ левъ. Нему нѣщо би потискаше гърлото, устата му присжгнахъ, въ душата му кипеше злина. Защо? И колко всичко това е глупаво, въпросително глупаво! Цѣлъ скандалъ, а тукъ наблизю до самото това мѣсто въ стаята, спи дѣтето, Добре, че то не се събуди Бѣдно малко момиченце, въ какво общество си? Какъвъ необузданъ баща имашъ На Владимира Василичъ изведнѣжъ му стана съвѣстно за цѣлата тая непристойна сѣбна и мисълта за момиченцето изведнѣжъ го охлади, както какка студена вода охладва яростно кипящата жидностъ.

— Послушайте, вий защо плачете? Азъ трѣбова да плача, а не вий

— Вий ме постоянно подравнявате съ една готвачка

— Колко е глупаво това! И какъ не ви е срамъ да поставяте себе си на една дѣска съ готвачката. (Слѣдва).

сила. Против тѣзи двоци пладнешки хайдуги, които ограбихъ сумма хора съ фалшиви записи има възбудени още нѣколко дѣла, които наскоро ще се разгледатъ отъ тукашния Окръженъ съдъ Онова, което сполѣти бащата и синътъ, които отъ алчностъ да забогатѣятъ, извършиха една цѣла върлювица прѣстѣпления ще постигне още неколку души бивши разсилни и писари при мирови съдии, които сж трѣгнали по сжщия пътъ. Когато настане оня денъ, тогава ще попитаме оня хайдуглакъ, който отъ първокласенъ голтакъ, се распотага съ коне и фаetonъ и сумма недвижими имоти, Голѣмия денъ и малката цига, скоро ще постигнатъ г-да пледнешкиятъ хайдуги.

— Членътъ при тукашния окръженъ съдъ г-нъ Ангеловъ е прѣмѣстенъ на сжщата длъжностъ въ Ловечъ. На мѣстото на г-на Ангелова тукъ се прѣмѣства г-нъ Войниковъ, които до сега бѣше членъ при Ловченскій окр. съдъ.

— Въ една дописка отъ Плѣвентъ, органътъ на архиепископата — Радославовъ, гризи църкулитъ на бившия, на Махаленската селска община, кметъ г-на Горанъ Белковъ, като се мжчи, да го прѣдстави прѣдъ хѣрага, като съучастникъ въ нанесенія побой на покойния Хр Константинова. Ний съвѣтаваме г-на Горанъ Белковъ да тегли за ухото въ съдътъ дързекия клѣветникъ, за да докаже онова, което пише. Съдътъ само може да врѣзвуми дръзкитъ и кални дръзкалки.

— Чисто по изуитски. „По блиската е по милъ“, ни дойде на ума, когато прочетохме въ послѣдния брой на „Бдитель“. Антрефилето, съ което оповѣства, напечатаното въ „В. З. Вѣстникъ“ исклучаване на К. Илиевъ отъ Редакционния Комитетъ на В. З. Вѣстникъ за обидата, която той нанесълъ на другаря си А. Гечевъ. Въ послѣдния си брой, „Бдитель“ съжеляваше Я. Забуновъ, като жертва на народняцитъ, за боя който яде отъ Т. Цвѣткова; сега напада и обявява нѣщо противъ другаря си и приятеля на Забунова — Илиевъ. Защо е това? Не иска ли „Бдитель“ да отвлича вниманието на хората, не се ли стрѣми да потули Забунова? — Не бѣхъ ли и Илиевъ, и Гечевъ и Забуновъ на едно, когато Илиевъ и Гечевъ си счупиха главитъ? Или ако се поврѣди на Забунова, то ще се поврѣди на общата имъ прѣдначартана работа? Както имъ доде така го мрѣжатъ, така го обтягатъ, чисто по изуитски. Нъ, каквото щжтъ и да правятъ, колкото щжтъ и да обикалжтъ К-въ да не явява онова нѣка знайтъ, че ако си не посжбератъ устата и не прѣстанатъ да инсуиржтъ противъ тогосъ, оногосъ, то работяцитъ на галениятъ имъ Забуновъ ще бжджтъ летнати, ако ще за това да се жертвуватъ в сѣмейни спокойствия.

— На 7 того отъ странана читалищно „Съгласие“ бѣ прѣставена драмата „Иванку“. Изобщо прѣдставлението бѣ такова, щото още единъ пътъ се убѣдихме, че нашитъ любители — артисти, само злоупотрѣбватъ съ търпението на публиката. Вѣрваме, че за въ бжджше писанитъ ще се готвятъ по добрѣ, а не да се скржпва и да излиза недоносче. Отдѣлно, имаше роли, които бѣхъ добрѣ, ако не отлично, изпълнени.

— На 5 того, прѣвъ ношъта, неизвѣстни крадци сж влѣзли, чрѣвъ взломъ, въ дюкяна на тукашния търговецъ Пизанти и ограбили доста бижутерни нѣща. Крадцитъ още не сж заловени.

— Освѣщенieto на построената отъ Руссия църква въ Санъ-Стефано, за въ память на падналитъ въ войната прѣвъ 1877—78 г. войници, ще да стане къмъ края на настоящия мѣсець. Депутацията отъ русекитъ войски, която ще присжтствува на иногурацията, ще бжде водена отъ великия князь Николай Николаевичъ.

— Расказватъ ни, че Директора на мѣстното Винарско-земледѣлческо Училище, Я. Забуновъ, при ходението си на 18-й Окт. въ с. Асѣново, занесалъ на тамкашния доминъ 8 бутилки вино отъ избата, платено или не, незнаемъ. Въ замѣна на подаръка домина отслужилъ съ развѣждане г-на Забунова тукъ тамъ по гости и му подарилъ едно зелче съ китчица отгорѣ.

— Учимъ се, че учителския съвѣтъ при тукашното Дѣвич. четирекласно училище е взелъ рѣшение да даде прѣвъ първата половина на идущий мѣсець Декемврий една литературно-музикална вечеринка, заедно съ една лотария отъ ржкодѣлни нѣща, за въ полза на бѣднитъ ученички при сжщото училище. Ние, които познаваме отъ други подобни случаи, щедростъта на нашитъ г-ци и г-жи гражданки, къмъ които сж вече и испратени покани, увѣрени сме, че тѣ и сега

ще сж прѣтектъ и спомогнатъ на учителския съвѣтъ въ тая му похвална работа, чрѣвъ която си помощъ ще станжтъ виновници, да се даджтъ дрѣшки на нѣкой и други бѣдни ученички за рождественитъ празници и да се зарадватъ нѣкой и други майки.

— Г-нъ Петръ Ненковъ изъ г. Плѣвентъ се е тжжилъ, че билъ битъ отъ нѣкой си стражаръ при Плѣв. околийско управление. Тая случка, както той обясни и чрѣвъ печата, била на 8-й Августъ т. г. Тя даде възможностъ на в. „Прѣпорецъ“, „Народни Права“, „Отзивъ“ и „Бдитель“ да пишжтъ много небиваличи, да отправятъ по адресъ на г-на Великова неприятни думи, да покорижтъ сегашний прокуроръ и да похвалятъ бившия, Мануилова. По тжжбата на Ненкова се е снело дознание, извършено при наблюдението на г-на Мануилова. Отъ даннитъ по дознанието, както се знае, не могло да се установи оплакванието на г-на Ненкова. Обрачуваната прѣписка, както се научаваме, е прѣскратена съ добрѣ мотивирана резолюция, която срѣщу расписване на 20/10 98 г. е съобщена Ненкову. Увѣрватъ, че тя не била обтжжена. Както и да е, случая бие въ очи само за това, защото извѣстни хора искахъ партизански да го експлоатиратъ и отъ сламка да искаратъ дерекъ.

— Единъ писаръ въ Град. Мир. Сждилище, билъ лоупотребилъ и бдителитъ, дигнахъ цѣла аларма срѣщу г. Урумовъ, Град. Мир. Схдия. Постжжката на тѣзи вѣстникари е повече отъ безсчестна. Ако писара е кралъ, какво е виновентъ Мировия Схдия Ние можахме да се увѣримъ, а сме въ положение да увѣрима, че бдителитъ лжжатъ по единъ най имперепенентенъ начинъ, че г. Урумовъ земалъ отъ Банка „Напрѣдъ“ пари за писара да подижли суммата. г. Урумовъ притежава удостовѣрение отъ банката „Н.“, че той не е земалъ паря него е поржчителъ за него въ нея банка. Срѣдствата да се гонжтъ чиновници, които употребяватъ г. бдители сж безсчестни. Антрефилето за г. Велевъ, че ходилъ въ Бохотъ на оглѣдъ, не е ни било вѣрно съобщено, както и за Рибентъ. Ние молиме, кога ни се съобщава таква новости да се придружаватъ съ положителни данни, а не съ голи факти. За да измѣрва рѣката съ мрѣжата г. Велевъ е билъ заставентъ по процеса и отъ двѣтъ страни.

— Упорити слухове, казва в. „Бдитель“ се носили за уволняванието на г. Я. С. Забуновъ, директоръ на мѣстното Винарско-Земледѣлческо Училище. Приятелитъ на г. Забунова, около в. „Бдитель“ не знаеме отъ гдѣ сж чули тѣзи *уаорити слухове* за уволнението му, нъ по добрѣ бижхъ сторили да попитатъ сжщия, който ще имъ обясни най добрѣ, имали таквъ упоритъ слухъ или не. Ние знаеме отъ най положително мѣсто, че г. Забуновъ си е далъ самъ оставката или же щялъ да ѣ подаде, поради едно недостолепно отъ негова страна извършено дѣло, особено за единъ семѣненъ человекъ, като него и като учителъ. Ние не даваме повече никаква гласностъ, защото го считаме за унижение да се занимаваме съ донжуанства, каквото, обаче, може да прави *правственния* Караивановъ, който има въ случая много добръ приятелъ — сподвижникъ на такова дѣло. Ще чакаме да чуеме нѣщо повече отъ тия, които се за правственностъ обичатъ да приказватъ и пишжтъ, нъ едва ли ще излѣзе изъ колонитъ на онази пачавра „Бдитель“, която е готова да пише всичко, нъ не и истината.

ОТВОРЕНО ПИСМО

До Г. г. Членоветъ на Редакционно-Административниятъ комитетъ на Винар.-Земл. Вѣстникъ, МАЛКОВУ — Руссе и ГЕОРГИЕВУ — Варна.

На 31 м. м. Вий сте дали съгласието си да бждж исклученъ отъ Редакционно-Административниятъ комитетъ на Винарско-Земледѣл. Вѣстникъ, за нѣкаква си убида нанесена Гечеву, безъ да Ви дойде на ума, че Вий сте длъжни да провѣрите случката и тогава да дадете приятѣлското си право на една отъ странитъ, която го заслужава.

Лесно е, Г-да, да се каже: „затова, че единъ отъ събѣседницитъ му, до вчерашенъ другаръ, не се стласилъ съ авторитетното му мнѣние и Илиевъ дига бастона си и хайдужки изенадано ударва Гечева по главата.“

Понеже Гечевъ не Ви е донесълъ друго яче

обтегнатитъ отношения по между ни, освѣнтъ, както ги описвате въ 16 брой отъ вѣстника Ви, затова и азъ считамъ за умѣстно да Ви освѣтлжх върху въпроса, та да не би да мислите, че азъ носжх бастонъ само за такива случаи.

Като Ви съобщавамъ, че въпроса за Бесарабцитъ и Македонцитъ не е подигнатъ отъ менъ, а отъ друго посторонно лице, находяще се тогава помежду ни излиза, че причинитъ за случката Ви сж обяснени не тѣй както сж въ сжщностъ, (иначе неможехъ да взематъ съгласието Ви). Подигнатия ненадѣино и ненамѣсто въпросъ отъ трето лице, расърди Власева (Бесарабець), който тѣкмо бѣше получилъ уволнението си. Гечевъ, като се обърна къмъ лицето което бѣ подигнало въпроса, каза: „сега ли нампржхтъ врѣме да оскрѣбявате човѣка (напрѣдъ бѣше съгласенъ съ въпроса). Власеву дотѣжа още повече и тогасъ азъ казахъ: Гечевъ нѣма право да казва това, защото третираны въпросъ не оскрѣбява почти никакъ Власева.

На това отъ горѣ нашитъ Герой, който еменъ привикна да ходи поради свож героизмъ и по сждилищата, дигна тогата си (която го е изневѣрила, както се научихъ на другийтъ денъ, защото съ съветѣ си не е нанесла смъртоносна рана) спустна се отъ около 5 метра расстояние, въ което врѣме дигнахъ и азъ бастона си ? Ето Ви, Г-да, какъ е станала убидата.

Ако Гечевъ бѣше успѣлъ да ми нанесе тежкъ ударъ, азъ вѣрвамъ, че той нѣмаше да бжде убидения.

Тѣй стоеше работата, тѣй стои и сега.

Но да видимъ по нататкъ, какви упущения сте правили спрѣмо мене, както журналисти. Въ съобщението си въ 16 брой отъ Винар. Земледѣл. Вѣстникъ, Вий си прѣписвате много голѣмо вѣликодушие спрѣмо мене, па даже сте се воспользували да обясните по-наглѣдно на абонатитъ си съ народната поговорка: „Храни куче да те лае“. Естествено, Редакционно-Административниятъ комитетъ на „Винарско-Земледѣл. Вѣстникъ“ ми създаде положение, име и слава, та сега като съмъ падналъ въ немилость, неможете да ми ги отнемете! ? . . .

Вамъ е извѣстно, Г-да, че моето скромно сътрудничество отъ създаванието на вѣстника до сега, не е му създало нѣкакво реноме, но Ви съобщавамъ, че не е това отплатата, съ която отплащатъ съвѣстнитъ хора на съчувственицитъ си. Отъ устнитъ и печатнитъ убида, хвърлени върху ми, не се съглежда нищо друго, освѣнтъ излияние на стари, ржждасали, инстинктивни дергови.

Като турямъ край на всѣкакви писменни расправки съ Васъ, воспользувамъ се отъ случая да Ви исказа мойтъ съжаления, за гдѣто давате така лѣковѣрно гласитъ си на хора, които злоупотрѣбватъ съ него, а Гечеву съобщавамъ да задържи отъ прѣвренията си, които ми праща, защото ще му потрѣбватъ при изритванието на друго нѣкого отъ членоветъ на комитета.

Забъл., ако намрѣжтъ за нужно *евечийтъ* отъ комитета на „Винарско-Земледѣл. Вѣстникъ“, можжтъ да си взематъ бѣлѣжка.

гр. Плѣвентъ, 6 Октомврий 1898 год.

Желая успѣхъ и свѣтло бжджше на Винарско-Земледѣлческитъ Вѣстникъ:

К. Илиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Честъ имамъ да съобщж на почитаемата си клиентела, че въ магазина ми „Александровска улица“ тези дни сж пристигнали за зимния сезонъ нови манафактурни стоки, както мжжки, дамски и дѣтски галоши отъ извѣстна и най-много распространена Русска С. Петербургска фабрика; разни платове бархети (фанели) отъ разни видове и качества, всѣкакви чисто вълнени плетени фанели отъ нашитъ Габровски фабрики. —

Цѣни най-умѣрени. —

гр. Плѣвентъ, 10 Ноемврий 1898 год.

Съ почитание:

1—2

Юрданъ Спасовъ.

ОТЧЕТЪ

За състоянието на суммитъ събрани за построяване паметникътъ за увѣковѣчаване паметъта на падналитъ въ Сръбско-Българската война въ 1885 година войници отъ 4-й пѣх. Плъвенский на Н. Ц. В. Прѣстолонаслѣдника Князь Търновский полкъ.

Наименование на постѣпленията	За паметникъ			За фонда			Всичко	Наименование на расходитъ	Сумма	Забѣлѣжка						
	% удърж.	Доброволни помощи		Лихви	Добров. помощи						Лихви					
		лева	ст.		лева	ст.						лева	ст.			
Къмъ 15 Ноемврий 1897 г. състояло	2717	03	7060	92	259	—	1000	—	80	—	11116	95	Къмъ 15 Ноемврий 1897 г. състояло	33	50	
Отъ Г. г. офицеритъ	873	22	—	—	—	—	—	—	—	—	873	22	Къмъ 15 Ноемврий 1898 г.	—	—	
Лихви	—	—	—	—	586	—	—	—	80	—	666	—	Всичко	33	50	
Отъ частни лица	—	—	5	—	—	—	—	—	—	—	5	—				
Отъ разни учреждения и общини	—	—	3273	80	—	—	—	—	—	—	3273	80				
Къмъ 15 Ноемврий 1898 г. Приходъ	3540	25	10339	72	845	—	1000	—	160	—	15934	97				
Разходъ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—				
Къмъ 15 Ноемврий 1898 г. на лице	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15901	47				

Всичката тая сума е внесена въ Плъвенската Земледѣлческа Касса съ . . . % лихва за год.

Прѣдседателъ на Комиссията, Подполковникъ Мариновъ.

Плъвенско Градско Общинско Управление
Отдѣление Финансово.

О В Я В Л Е Н И Е

№ 8584.

22-й Октомврий 1898 година, гр. Плъвенъ

Извѣстява се за знание на интересующитъ се, че въ помѣщенieto на Общинското Управление, въ означенитъ долу дни и часове съ перетрожка на слѣдующитъ дни, ще се произвѣждатъ търгове съ явна и тайна конкуренция за отдаване на наематели слѣдующитъ градски недвижими имоти и приходи:

Кога ще се произвѣждатъ търговетъ	Наименование на градскитъ недвижими имоти и приходи, които ще се отдаватъ на наематели.		За колко време.	Какъвъ залогъ се изисква.	Забѣлѣжка	
	мѣс.	денъ				
Ноем.	19	3—4 1/2	Освѣтлението на града	1 год.	600 лева	Съ тайна конкуренция съ малонадаване.
"	23	"	Градския приходъ „Интевалъ“	"	1300	" Тайна конкуренция
"	25	"	" " „Канъ-Акчасъ (клане на добитъкъ)	"	1000	" "
Дек.	1	"	Градския приходъ „Барьерата“	"	600	" "
"	3	"	Градската Салхана	3 г.	250	" Явна конкуренция
"	7	"	Градската баня	1 г.	100	" "
"	9	"	Касапскитъ дюкени при „Коршумъ Джамя“ № № 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26 и 27 и на Съръ Пазаръ подъ № № 28, 29 и 30.	по 50 „ по 100 „	"	" "
"	11	"	Общинскитъ дюкани № 32, 33 и 1023 на Съръ-Пазаръ и № 508 въ II квар.	за N 1023 30 л. др. по 10 л.	"	" "
"	14	"	Градскитъ приходъ отъ „Октроата“	1 г.	750 л.	" Тайна конкуренция
"	16	"	Общинското кафене при „Коршумъ Джамя“ и на Съръ-Пазаръ	3 г.	60	" Явна конкуренция
"	18	"	Градскитъ приходъ отъ провѣряване мѣрнитъ и тѣглинитъ	1 г.	60	" "
"	21	"	Прихода отъ игралнитъ карти, домино, билиарди, шахове и др.	"	40	" "
"	23	"	Приходи отъ кантара и кофитъ (мѣрението и тѣглението)	"	200	" "
"	28	"	Бюфета на градската градина	"	50	" "
"	30	"	Общанската фурна	3 г.	25	" "

Желающитъ да поематъ нѣкой отъ изброенитъ имоти и приходи, могатъ да се явятъ въ означенитъ дни и часове да конкурриратъ.

Поемнитъ условия могатъ да се прочетатъ въ канцеларията на общинското управление въ работнитъ дни и часове.

Кметъ: Хр. Данаиловъ.

Началникъ на отдѣлението: В. Дуневъ.

БЪЛГАРСКА ЛОТАРИЙНА БАНКА М. ЛЕВИНЪ И С-ИЕ

СОФИЯ, ПЛОЩАДЪ АЛЕКСАНДЪ 1-Й, № 4.

ГЛАВНА КОЛЕКТУРА на БЪЛГАРСКАТА КЛАСНА ЛОТАРИЯ

ИСПРАТКА

ОРГИНАЛНИ ЛОЗОВЕ:

1/1 — л. зл. 10; 1/4 — л. зл. 2.50;
1/2 " " " 5; 1/8 " " " 1.25.

Ний гарантираме на нашитъ клиенти за получаванието на лозовѣтъ, спорѣдъ официалния планъ, за всичкитъ шесть класса.

О В Я В Л Е Н И Я О Т Ъ С Ж Д Е В Н И Т Ъ П Р И С Т А В И .

№ 8403

Извѣстявакъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една двуетажна къща въ гр. Плъвенъ IX кв. отъ камъкъ, кирпичъ и дървенъ материалъ покрита съ киремиди, дължина 7, ширина 6 20/100 и височина 3 10/1000 метра на 6 отдѣления съ дворъ 666 кв. мет. въ сѣщий дворъ единъ дюкянъ и кафене оцѣнена за 300 лева.

Горний имотъ принадлежи на Христо Ц. Крушовски отъ гр. Плъвенъ не е заложенъ продава се по висканието на Найдень Додовъ отъ гр. Плъвенъ за 300 лева лихвитъ и разпоскитъ по изпълнителния листъ № 1306 на Плъвенский Гр. Мировой Сѣдия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която ще даде първий явивши се купувачъ.

Разглѣжданието книжката и наддаванието може да става всеки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 6 Ноемврий 1898 год.

Дѣло № 769/97

Сждебенъ Приставъ: Ив. Чавовъ. 2—185—2

№ 11985

Извѣстявакъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ, а именно:

1) Къща копторъ въ с. Дол. Дѣбникъ, съ едно отдѣление въ единъ дворъ отъ единъ декарь оцѣнена за 100 лева.

Горний имотъ принадлежи на Гешо Кутовъ отъ с. Д. Дѣбникъ не е заложенъ продава се по висканието на Дуно Пеневъ отъ с. Д. Дѣбникъ за 175 л. 44 ст. лихвитъ и разпоскитъ по изпълнителния листъ № 6527 на Плъвенский Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣжданието книжката и наддаванието може да става всеки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 6 Ноемврий 1898 год.

Дѣло № 1285/97

за п. Сждебенъ Приставъ: Ив. Чавовъ. 2—875—2

№ 11984

Извѣстявакъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ Дол. Митропол. землище, а именно:

1) Нива „Ясенский пѣтъ“ отъ 16 декара и 2 ара за 150 лева.

2) Къща съ дворъ 2 декара припека за 100 л.

Горний имотъ принадлежи на Ангелъ Ячовъ отъ Д. Митропол. не е заложенъ продава се по висканието на Лазаръ Ив. Ябалкаровъ отъ гр. Плъвенъ за 200 лева лихвитъ и разпоскитъ по изпълнителния листъ № 4493 на Плъвенский Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на нива.

Разглѣжданието книжката и наддаванието може да става всеки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ, 6 Ноемврий 1898 год.

Дѣло № 10/98 г.

за п. Сждебенъ Приставъ: Ив. Чавовъ. 2—187—2